

til de andre Vidnesbyrd, der foreligge om, at dette er den almindelige Opfattelse i Himmerland, og at man altsaa ikke gaar med den almindelige Mening her, naar man ikke anlægger en Løgstør-Viborg, men en Løgstør-Hobro-Bane. Naar det forholdes sig saaledes, at han fremdeles og de Fleste med ham mene, at det er rigtigt eller bedre — jeg skal udtrykke mig saa mildt, som det er mig muligt — at lægge Banen fra Løgstør til Viborg og ikke fra Løgstør til Hobro, saa spørger jeg: Hvorfor skal man da opgive det Rigtige, hvorfor skal man da gaa over til Noget, som man anser for mindre rigtigt, mindre tilfredsstillende. Ja, Svaret er egentlig givet — tror jeg — af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Vertelsen), naar han sagde: Lad os blot faae begyndt, saa skal det nok blive bedre siden. Det var i Virkeligheden det, der var Kjernen i hans Foredrag. Den paagjældende Egn trænger saa haardt — jagde det ærede Medlem — den har været tilfidsfat; der var for saa Jernbaner; kunne vi ikke faae det Bedste, saa lad os faae det Næstbedste i Haab om, at det kan udvikles og blive bedre med Tiden. Det er Raisonnementet. Efter min Mening er det et overordentlig farligt Raisonnement. Jeg er bange for, at naar man først har faaet en Statsbane fra Løgstør til Hobro, saa faar man vente saare længe paa, at Staten bygger flere Baner i Himmerland, og jeg tror at have oplyst, at dette at vente, at Viborg Amt og Viborg By som Privatbaner skulde bygge Krydsbaner deroppe i Himmerland, det er en Illusion.

Endnu vil jeg kun til Slutning sige nogle faa Ord. Jeg kan jo forstaa, at det er Meningen, at denne Sag, ligesom den foregaaende, skal henvises til Finantsudvalget. Det forekommer mig egentlig ikke at være velbegrundet, det forekommer mig, for at bruge et stærkt Udtryk, at være ganske urimeligt. Men jeg veed ligesaa vel, at hvis Tingene engang er besluttet i de Vises Raad, da skal det være saa, og da formaar jeg ikke at forandre den engang tagne Beslutning. Naar Sagen skal henvises til Finantsudvalget, har det jo praktisk talt den Betydning, at det er en Sag, der umuligt skal gennemføres, og at den skal gennemføres efter politiske Hensyn og Betragtninger. Finantsudvalget skal med andre Ord her

— jeg synes for Resten, at det kunde have nok at bestille med at være det paa andre Omraader — ogsaa paa dette Omraade være et Belfærdsudvalg. Nuvel, kan jeg ikke forandre denne Beslutning, at Sagen skal til Finantsudvalget, saa har jeg Lov til at lægge Finantsudvalget paa Sinde, at det virkelig her faar at gjøre med en Sag, som er bleven et Belfærdsanliggende for de paagjældende Egne. Og jeg vil fremdeles sige — jeg vilde ønske, at Finantsudvalget dog vilde høre det og lægge sig dette paa Hjerte — at naar man bygger paa, at man kan affinde sig med Restfærdighedens Fordringer ad den antydede Vej, ved at kaste en Stump Bane til Viborg, som den skal bygge paa egen Bekostning, da er det kun Noget, man foregøgler sig selv; det vil ikke blive til Virkelighed. Jeg tror, man i Grunden raisonnerer i samme Aand, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgtreds (B. Holm): Lad os blot faae begyndt, lad os blot faae Banen, saa skal det nok blive godt. Ja, maaste mener man, at saa skal den Bane ogsaa nok blive indlemmet i Statsbanenettet og maaste blive fortsat hyderligere til Aalborg eller til et Punkt paa Hobro-Aalborg-Banen. Saaledes — ja, tillad mig at sige det — dødsfer man sin Samvittighed i Sovn. Men hvis Finantsudvalget nu kommer til at handle som Belfærdsudvalg, og hvis det afgjør Sagen paa den Maade, som jeg meget vel veed nu ligger i Luften, at de lave en Lov, hvorefter der for Statens Regning skal anlægges en Bane fra Løgstør til Hobro, og man saa affinder sig med Viborg ved at sige: Du skal faae Lov at bygge en Bane paa egen Bekostning med Tilskud fra Staten, og det saa viser sig, at den Bane ikke bliver bygget, fordi den paagjældende Egn ikke kan magte den Bane, saa vil jeg spørge: Vil man saa være tilfreds med, at man har faaet en Bane fra Løgstør til Hobro, trods Alt, hvad der er passeret i tidligere Samlinger? Og vil man virkelig tro, at man har faaet afsluttet denne Sæksion paa tilfredsstillende Maade ved at have faaet optaget mellem sine store og gode Gjæringer at faae løst en Del af Jernbanespørgsmaalet ved at faae lavet en Bane i Himmerland fra Hobro til Løgstør? Jeg siger i alt Fald, det skal ske paa Finantsudvalgets Regning.